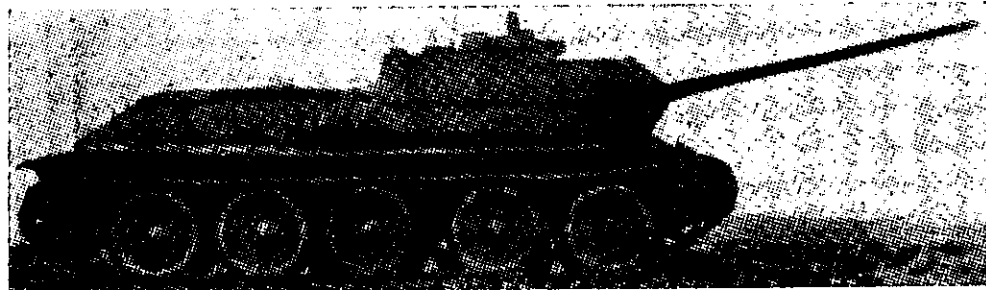
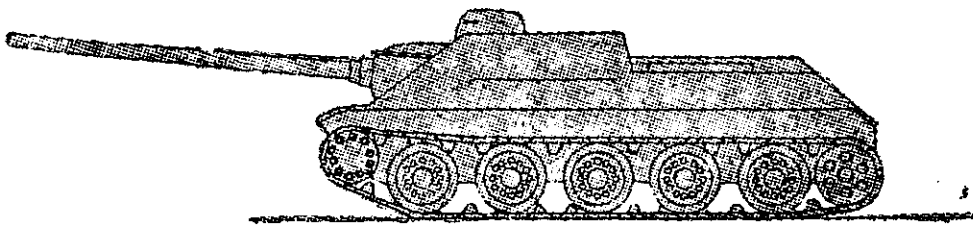

שריונים וזיהויים

„ס.א.ו. 100” – רכב שריון מסייע סוביטי

משקל	— 30 טון
מהירות	— כ־55 קמ״ש
טוח פעולה (על כבישים)	— 300 ק״מ
מלאי דלק	— 300 ליטר
מנוע	— דיזל 500 כ״ס (קירור מים)
צות	— 4 אנשים
חימוש	— תותח בן 100 מ״מ, אורכו — 44 קליברים תחמושת — פגזי חנ״ם,

חודרי שריון

מספר הפגזים — 48 (כנראה)
מהירות לוע — כ־915 מ/ש
2 תת־מקלעים 7.62
— חזית — 45/30 מ״מ
צדדים — 45/90 מ״מ
ירכתיים — 45/40 מ״מ

שריון

תכונות לכושר מעבר :

מטפס בזווית של 30°
מעבר תעלה — 3 מ'
מעבר מדרגה — 0,9 מ'
מעבר במים — 0,9 מ'

מידות :

אורך (עם התותח) — 8,15 מ'
(התבלטות הקנה אל מעבר לגוף הרכב 2,22 מ')
רוחב — 3 מ'
גובה — 2,36 מ'

ושקי אבזרים וציוד של הצות. תורן האלחוט הקצר, הדומה לאותו שבט הצלפה של רכב כרכרה — ניתן „להשכיבו” אחורה, לאורך צדו של כלי הרכב, והוא „טובע” אז בערימת אביזרים זו. משום כך עלולים היו המסתכלים ב„ס.א.ו. 100” להסיק את המסקנה המוטעית כי כלי זה, עם ערימת המשא שעל גביו, חסר הנו קשר אלחוט.

(מתוך סקירה על „ס.א.ו. 100”).

את חיצוניותו של „ס.א.ו. 100” מציינות בדרך כלל שתי חביות הדלק הנוספות אשר הוא נושאן מכל עבר בחלקו האחורי, ואשר היו כה אופייניות ל-T-34. במסעי לילה אפשרית התאורה באמצעות פנס מכונית יחיד הקבוע משמאל, מעל לזחלים. אל חזיתו של „ס.א.ו.” היו מחוברים כרגיל 7 חוליות זחלים רורביות, ואתן כבל תיל ארוך לגרירה. חלקה העורפי של השלדה, שמאחרי תא הצות היה עמוס כרגיל, במסע ובקרב, תיבות עץ לתחמושת

(המשך — ראה מעבר לדף)